

schtrafowacž a jim jich Pšchestupenja šjewicž nebudže. Tehodla šu woni podacž Głłowefow Wuczbam, te rostorhaja a rosteptaju jich, so woni puszi wostacž dyrbja a hewaf žane Plody nepšchinešu, kiba Wosty a Czernje. To šu eži skutkomni Šweczi, k otšiz bes Wjery šu a žane Plody teho Ducha nepšchinešu, ale jeno kwjecznemu Wohenju, kajž Czernje a Wosty, horjerostu a pschihotowane budža.

To schitko pak možemy my Bohanjo tež derje k Wutrobi wfacž. My šmy ždyn runje tak šti, jeli so niz horschi. My šmy tu Batu tež ršcheszjehali, a neššmy we Wjery sawofkali. Tehodla je šo nam tež tak schlo, so won nam naschu Šheizu pustu wostajil a šwoju Winizu wopuschczil je. We žylym Šwjeczineje žadyn Dejšcz! To Ewangelion a Wjera je wotmelknyla! Tudy neje žane Wobrfjanje ani Wobkopynje, nihto neprjeduje na te neprawe Skutki a Wuczbu tych Głłowefow a newotrježe tajke kniczomne Wjezy! Ale won dawa naš rostorhacž a rosteptacž psches Bamža, Biskopow a Michow, kotrych žyly Šwjet polny natkocženy je, a tola hewaf niczo necžinja, hacž so tudy tu Winizu rosteptaju a rostorhaju.

Ton wuczi to, drubi drube. Ton podtepta tudy, drubi drudže. Koždy ze šwojej Sefezi, šwojej Czrodzi, šwojemu Schtantej, šwojej Wuczbi, šwojim Wustawkam a Skutkam horje pombacž. Psches to šmy my rosteptani, so žadyn Projch teje Wjery, žane kšcheszjanske Žiwenje, žana Lubošž, žadyn Plod teho Ducha neje kwoladanju, ale lute Czernje a Wosty, kotrež do Wohenja šlusheju, to je, Ludakojo a Šejchlerjo, kiž noznu žyrkwinu Šslužbu, Wšchje, Kłoschtyrow, Swonow a Žyrkwjow Twarenje, Pšalmow Sypjerwanje, Wrodlenje po Paczerjach, Šsluženja tym Šwjatym, schelke Šwedženja, mitchowškich Škappow, Pljechow a wještich Draštow Noschenje, Požze-

nje, Bjehanje po Šwecženju, a schtož dru- hich tajkich Škutkow bes Konža je, ša prawe kšcheszjansstwo šwulkim Dowšerenjom na tešame wudawaja.

O Kneže Božo, kak psches Mjeru jara šmy my rostorhani! Ach kak psches Mjeru šmy my jara rosteptani! O Kneže Ješom Kryscheže, kak jara puszi a wopuschčeni šmy my hubeni Głłowekojo we tutych pošljenich Dnjach teho Mjewa! Naschi Paštyrjo šu Welki, naschi Wajchtarjo Pšcheradnizy, naschi Knežo Nepšcheczelo, naschi Wotzojo Wrodarjo, a naschi Wuczerjo šu Sawednizy! Ach, ach, dy da? dy da? dy da ze twof žurowy Mjew pschestacž? Tola pak je šwojim Gžafu tydy tym Židam Troscht šluben, dyž ton Knes praji: Pschet ož ja praju wam, wy nebudžecže me wot njetk wjazy widžicž, hacž wy refnecže: Kwaleny budž ton, kiž pschindže w Mjeni teho Knesa.

Tuto Šsłowo je Krysčus tu Wutoru po palmowej Nedželi rycžal, a to je to Wobšanknenje a pošljene Šsłowo jeho Prjedowanja na Semi. Tehodla neje wone hišcheže dopelnene, ale dyrbi haklej dopelnene byč. Woni šu jeho derje jedynmol palmowu Nedželu powitali, ale šty m to hišcheže neje dopelnene. A so won praji: wy me wjazy widžicž nebudžecže, neje tak kšrošmenju, so woni jeho wot njetk po Gžjeli wjazy widžicž nedyrbeli, pschet ož woni šu jeho potom kšchizowali. Ale won praji, so woni jeho nebudža wjazy jako Prjedarja a Krysčusa widžicž, ša kotrehož won pošlany bjesche. Jeho Šant a won we šwojim Šanczi neje wotom wjazy wot nich widženy. We tutym Prjedowanju je won jim tu pošljenju dobru Nož dat a njetk šwoj Šant wobšanknyl, k kotremuž won pošlany bjesche.

Tehodla je wješte, so šu eži Židzi hišcheže potom po Gžafu Krysčusej prajicž dyrbeli: